

РЕШЕНИЕ

№ 408

гр. Казанлък, 28.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – КАЗАНЛЪК, ПЪРВИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на деветнадесети юли през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ВАЛЕНТИНА ИВ. ТОДОРОВА

при участието на секретаря ЕЛЕНА ИВ. СТОИЛОВА
като разгледа докладваното от ВАЛЕНТИНА ИВ. ТОДОРОВА Гражданско дело № 20235510101044 по описа за 2023 година

Производството по делото е по реда на чл. 150 от СК.

Образувано е по искова молба от А. М. М., ЕГН *****, действащ лично и със съгласието на майка си и законен представител Ф. А. К., ЕГН *****, двамата с адрес: ****, чрез пълномощника адв. М. П. от АК-С.З., против М. Я. М., ЕГН *****, с адрес: ****. Ищецът твърди, че ответникът бил негов баща. С майка му Ф. А. К. живели на семейни начала без да имат сключен граждански брак. От съвместното им съжителство бил роден ищецът. Родителите му се разделили през месец април 2009 г., като от тогава до настоящия момент за него полагала грижи единствено и само майка му. Сочи, че с Решение по гр. д. № *****/**** г. по описа на Районен съд гр. Казанлък упражняването на родителските права по отношение на ищеца били предоставени на неговата майка, а баща му бил осъден да заплаща ежемесечна издръжка в размер на 45 лева. През годините присъдената издръжка била увеличавана неколккратно, предвид промяна в минималната работна заплата, респективно в размера на минимално дължимата издръжка. Последното увеличение на същата била с влязло в сила съдебно решение по гр. д. № *****/**** г. по описа на Районен съд гр. Казанлък, по което същата била увеличена в размер на 180,00 лева месечно. Твърди, че от тогава до настоящия момент изминали три години, като обстоятелствата, при които била определена издръжката коренно се променили, поради което посочената по-горе сума за издръжката била недостатъчна за покриване на всичките необходими нужди. Към момента бил променен и размера на минималната издръжка. За този период от време пораснал, като същевременно нараснали и

нуждите му. Необходими били повече средства за закупуване на дрехи и обувки, които закупувал от магазини за възрастни и съответно били значително по-скъпи от тези за деца и юноши. Сочил, че вече бил ученик в осми клас в П.Г. „И.Х.“ гр. К.. Всеки ден пътувал от гр. К. до гр. К., за да посещава училище. От тази учебна година сам закупувал учебниците, които били необходими за учебния процес. Твърдил, че в началото на 2020 г. постепенно започнало да се влошава здравословното му състояние - постоянно имал болки в главата, виело му се свят, често получавал сърцебиене, веднъж припаднал по време на учебните занятия, като имал пълна загуба на съзнание. След проведени множество изследвания и консултации с различни доктори /в гр. С.З., гр. П. и гр. С./ било установено, че имал систолна артериална хипертония Пет. /високостепенна есенциална/. През 2021 г. с експертно решение № ****/**** г. издадено от МБАЛ „****, гр. С.З., бил освидетелстван с 20% инвалидност. Ежедневно приемал лекарства, за да се поддържало здравословното му състояние в норма. Всяка сутрин пиел „Небилет“. От 2021 г. здравословното му състояние се следяло от лекар-специалист - д-р Н., която практикувала в гр. С.. Веднъж годишно му се правели профилактични изследвания, които били на стойност над 250,00 лева. Последните изследвания направил през месец ноември 2022 г., като същите били на стойност 279,00 лева и били заплатени от майката на ищеца, защото не се поемали от здравната каса. Сочил, че майка му изцяло сама поемала грижите по отглеждането и лечението на ищеца. Изследванията, посещенията при лекарите-специалисти /пътни разходи и такса за преглед/, както и медикаментите, които ежедневно приемал се поемали финансово само от майка ми. Освен за ищеца, майка му полагала грижи и за по-малкия му брат - С.Б.К., роден на **** г., който бил малолетен и бил ученик в трети клас. Сочил, че имал желание да посещава допълнително езикови курсове, но липсата на достатъчно средства били причината да не се запише. Доходите на майка му били малко над минималната работна заплата за страната, като в същото време майка му полагала грижи при отглеждането, лечението, за храна, отопление, облекло, обучение и всичко друго необходимо. Доколкото му било известно баща му работел в чужбина като международен шофьор и получавал много добри доходи. Той нямал друго дете, за което да полага грижи, респ. за което да дължи издръжка. Моли съда да постанови решение, с което на основание чл. 150 СК, да измени постановената по гр. дело № ****/**** год. по описа на РС-Казанлък издръжка, като осъди ответника М. Я. М. да заплаща месечна издръжка в размер 300,00 лева на ищеца, действащ лично и със съгласието на своята майка, считано от датата на завеждане на исковата молба, ведно със законната лихва върху всяка закъсняла вноска до настъпване на основание за изменение или прекратяване на същата. Посочва следната банкова сметка, по която да бъде изплащана издръжката: IBAN: ****, BIC: ****, при ****, с титуляр Ф. А. К.. Претендира разноски в производството.

В срока по чл. 131, ал. 1 от ГПК е депозиран писмен отговор от

ответника. Заявява, че исковата молба е депозирана пред надлежния съд - Районен съд - гр. К., съобразно правилата за местна и родова подсъдност. Счита, че искането било допустимо, но неоснователно, а размерът на претендираната издръжка бил силно завишен, като не бил съобразен с възможностите и материалното състояние на ответника, които за съжаление, били силно намалели. Твърди, че изнесеното в исковата молба или категорично не отговаряло на действителността или фактите били преиначени. В стремежа си да изкара ответника безотговорен родител, който не се интересува от детето си, майката на сина им Ф. К. забравяла, че след раздялата им направила всичко, за да бъде той изцяло лишен от достъп до сина си. Колкото пъти ѝ звънял поне да чуе детето, тя винаги го криела, по всякакъв начин се стремяла да раздели бащата с него, включително при всеки негов опит да се види с детето си, тя пускала всевъзможни оплаквания и жалби срещу него. Всъщност, тя го търсела само и единствено за пари. Бил подложен на изключителен тормоз от нейна страна - на всякакви клевети, включително и в набеждаване в чудовищно престъпление - през **** г. тя не се посвенила да използва детето и обвинила ответника в сексуално посегателство над собственото му дете. Естествено, накрая била доказана неговата невинност, исковите ѝ да бъде лишен от родителски права били отхвърлени, но кошмарното обвинение, необходимостта да доказва, че не е и не би могъл да посегне на собственото си дете го срутило психически и емоционално, принудило го да се откаже от борбата с нея - нямал повече сили да се бори с нейните постоянни обвинения, здравето му било разсипано, започнал да вдига високо кръвно, да получава паник атаки, да не спи, не смеел да излиза от дома си. Отчаян от невъзможността да я накара да го остави на мира, дори и с риск да се отчужди от детето си, ответникът се преместил да живее и работи в П., но тя отново не го оставила и търсела всевъзможни поводи, за да го съди и клевети. Твърди, че на 01.11.2019 г. го съкратили и буквално избягал в чужбина и оттогава живеел в Г.. Но отново при всяко връщане в Б. - все пак имал тук роднини, възрастна и болна майка, за която също полагал грижи, бил съм подложен на всякакви обвинения и тормоз. Твърди, че вместо 180 лв., плащал по изп. д. № ****/**** г., което майката завела срещу него, по 195,58 лв., като всеки месец превеждал чрез негова приятелка сумата от 100 евра. Включително не можел да бракува стар и излязъл от движение лек автомобил О.А., произведен 1997 г., заради наложения по нейно искане заповест. Съвсем наскоро, при поредното си прибиране в Б., били принудени да чакат почти цяло денонощие на границата поради пуснатата жалба от майката с обвинения, че не плащал издръжка. И отново трябвало да се занимава с даване на обяснения. Твърди, че много време не можел да работи именно заради влошаването на здравето му, паник атаките му пречели дори да излиза от дома, още повече да управлява автомобил. Пандемията и строгите мерки, които били в Г., също попречили да започне работа. Благодарение на негова приятелка и нейната и финансова, и морална подкрепа, започнал да се възстановява, макар и бавно и от

миналата есен работел почасово, срещу наистина минимално възнаграждение - 450 евра месечно. Всеизвестно било, че тази сума била крайно недостатъчна за покриване на елементарните разходи в Г., но правел всичко възможно и присъдената издръжка да изплаща редовно, за което представя писмени доказателства, противно на твърденията. Твърди, че не работел като шофьор на тежкотоварен автомобил, карал в Б. строителни материали, още от 1 ноември 2019 г. и при определянето на досегашната издръжка по гр. д. № ****/****Г. тогавашната ищца Ф. К. неизвестно как представила удостоверение от ТД П., че работел по трудово правоотношение с работодател „С.Т.“ ЕООД, гр. П., при положение, че трудовият му договор с тях бил прекратен на 01.11.2019 г. Бил принуден да прекрати работа заради влошеното му здравословно състояние и заминаването му, буквално бягството му в чужбина, било заради кошмарния тормоз, на който бил подложен и продължавал да бъде подлаган от Ф. К.. В периода от ноември 2019 г. до септември 2022 г. не бил работил, съответно не получавал доходи. Дори не получавал болнични, тъй като не бил осигурен в Г., където вече живеел. Ето защо, не можел да плаща увеличена издръжка в такъв огромен размер. Заявява, че желае да възстанови връзката със сина си, въпреки опасността отново да бъде обвиняван в какви ли не грехове от майка му Ф., като освен плащане на издръжка щял да държи и на лични отношения с детето си.

В съдебно заседание ищецът, чрез упълномощения процесуален представител адв. М. П., поддържа изложеното в исковата молба, като предложи да направи отстъпка от искането си с цел постигане на спогодба като заяви, че е съгласен на издръжка в размер на 250 лв.

Ответникът, редовно призован, не се яви, чрез упълномощения процесуален представител адв. О. поддържа изложеното в отговора на исковата молба. По предложението за изплащане на издръжка в размер 250 лв. месечно не се стигна до одобрение на съдебна спогодба. Ответникът бил склонен да бъде прекратено изпълнителното дело и тези излишни разходи да отиват към детето. Предлага месечна издръжка в размер на 220 лева.

Заинтересованата страна АСП, Дирекция „Социално подпомагане“ – гр. К., редовно призована за датата на съдебното заседание, не изпрати представител.

РС-Казанлък, като взе предвид събраните по делото доказателства и съобрази разпоредбите на закона, намира за установено от **фактическа страна** следното:

Видно от Удостоверение за раждане, издадено въз основа на акт за раждане № ****/***** г. на Община К., родители на детето А. М. М., роден на ****Г., са Ф. А. К., ЕГН ***** – майка и М. Я. М., ЕГН ***** – баща.

С Решение по гр.дело № ****/**** г. по описа на РС Казанлък, родителските права спрямо малолетното дете са предоставени на майката, а

бащата е осъден да заплаща месечна издръжка в размер на 45 лв.

С решение от 20.10.2020 г., постановено по гр. д. № **** по описа на РС-Казанлък за **** г.- съдът е изменил размера на издръжката, като бащата е осъден да изплаща ежемесечна издръжка в размер на 180 лева, считано от 19.06.2020 г. до настъпване на законни основания за нейното изменение или прекратяване, ведно със законната лихва върху всяка просрочена вноска до окончателното ☐ изплащане. Издръжката да се заплаща по банкова сметка на майката: IBAN: ****, BIC: **** при „*****“ АД, с титуляр Ф. А. К..

Видно от представените като доказателства удостоверение за раждане, издадено въз основа на акт за раждане № **** г. на Община П., майката е родила и отглежда още едно дете – С.Б.К., род. **** г. с баща Б.Ц.К..

По делото е представено удостоверение изх. № 24/19.09.2022 г. на П.Г. „И.Х.“ гр. К., в уверение на това, че детето А. М. М. е записан ученик в VIII „а“ клас през учебната 2022/2023 г. в училището и посещава редовно учебните занятия.

От представеното по делото удостоверение с изх. № ****/**** г. на „А.“ АД – К., се установява, че майката Ф. А. К. работи по трудово правоотношение в „А.“ АД – К. като за периода м. април 2022 г. до м.март 2023г. ѝ е начислен брутен доход в размер на 11946,07 лева, съответно нетен доход в размер на 9285,92 лева за процесния период.

Видно от представената медицинска документация по делото ищецът А. М. М. е с поставена диагноза „Есенциална първична хипертония“. Това обстоятелство се установява и от представеното експертно заключение от ТЕЛК № ****/**** г. с определени 20% вид и степен на увреждане с водеща диагноза „Есенциална първична хипертония“.

По делото е представен фискален бон от 14.11.2022 г. на МДЛ „*****“ ООД, с който се установява, че са направени изследвания на А. М. М. на стойност 279,00 лева.

Ответникът е представил Удостоверение за трудова заетост от 29.06.2023 г., с превод от немски език, от което се установява, че М. М., роден на 06.02.1979 г., работи от 07.09.2022 г. в **** (с ограничена отговорност) като шофьор на база частична заетост.

Ответникът е представил Удостоверение за доход от 29.06.2023 г., с превод от немски език, от което се установява, че на М. Я. М., ЕГН *****, за периода м. септември 2022 г. до м. март 2023 г. е начислен брутен доход в размер на 4500 евро, съответно нетен доход в размер на 4500 евро.

Ответникът е представил чрез своя процесуален представител собственоръчно подписана декларация, с която е декларира, че: - е собственик по наследство от починалия му баща на 1/8 ид. части от къща, построена върху общинско място, находящо се в ****; - е собственик на лек автомобил О.А., произведен 1997 г., излязъл от експлоатация и подлежащ на

бракуване; - не е работил от 01.11.2019 г., когато е прекратен трудовият му договор със „С.Т.“ - ЕООД до 07.09.2022 г., когато е започнал почасова работа в „****“ Г., Л.; - получава по 450 евра месечен доход.

Видно от представените 19 броя платежни нареждания за периода от януари 2022 г. до юли 2023 г. ответникът М. Я. М. е заплащал по 100 евра месечно по изпълнително дело ****/**** г. на РС Казанлък.

По делото е представено решение № ****/**** г., постановено по гр. д. № **** по описа на РС-Казанлък за **** г., потвърдено с решение № **** г., постановено по гр. д. № **** по описа на ОС-Стара Загора; и с определение № **** г., постановено по гр. д. № **** по описа на ВКС, IV г. о. не било допуснато до касационно обжалване, с което съдът е отхвърлил предявеният от Ф. А. К., ЕГН *****, от с. К., **** против М. Я. М., ЕГН *****, от **** иск за лишаване от родителски права върху малолетното дете А. М. М., роден на **** г., с правно основание чл. 132, ал. 1, т. 1 от СК, като неоснователен и недоказан.

По делото е представена Заповед № **** г. за налагане на дисциплинарно наказание и за прекратяване на трудово правоотношение № **** г., издадена от „С.Т.“ ЕООД, от която е видно, че на М. Я. М., ЕГН *****, на длъжност Шофьор, тежкотоварен автомобил - 12 и повече тона, код на НКПД: 83322005, е наложено дисциплинарно наказание „уволнение“ и е прекратено трудовото правоотношение със същия, считано от 22.11.2019 г.

По делото е представено Уведомление с изх. № **** г., от което е видно, че работодателят „С.Т.“ ЕООД е изпратил уведомление в НАП по чл. 62, ал. 5 от КТ, че трудовият договор на М. Я. М. е прекратен на 22.11.2019 г. /Справка за приети и отхвърлени уведомления по чл. 62, ал. 5 от КТ вх. № **** г./

За изясняване на фактическата обстановка пред районния съд са допуснати и разпитани двама свидетели - А.Ю.К. и Й.Т.К., водими от страните по делото.

В показанията си свидетелят А.Ю.К., водим от страна на ищеца, споделя, че ищецът е негов внук. Доколкото знаел, тази година бащата е плащал редовно дължимата издръжка. Свидателят споделя, че по негова преценка тези пари са недостатъчни, защото детето имало заболяване. Водели го на лекар в гр. К., гр. С.З. и в гр. С.. Имало ежедневни разходи, детето учело в К. в техникума. А. имал нужда от джобни пари. Животът поскъпвал. Имали и по-малко внуче и за него се грижила майката на А.. Училището му вървяло добре, с компютри се занимавал в училище. За бащата нищо повече не знаел, освен че е в чужбина. Здрав човек бил, във времето употребявал алкохол и от там ставали проблемите. Бащата не се интересувал от здравословното състояние на детето, не давал пари, не участвал. Дъщеря му с А. живеели при втория й мъж. Закупили жилище имали и автомобил. Бащата не бил възпрепятстван да вижда детето, но той идвал в неопределено време да търси

сина си и в нетрезво състояние. Според свидетеля майката не настройвала детето към бащата.

В показанията си свидетелят Й.Т.К., водима от страна на ответника, споделя, че с М. се познавали от 2018 г. септември месец. През 2019 г. той работил в П. като шофьор на фирма за строителни материали. Никога не е бил международен шофьор. Като приятели споделял с нея проблемите си. Той бил в доста сложно емоционално и психическо разстройство, вследствие на делата, водени от бившата му партньорка. Медикаменти приемал съвсем леки, докато бил в Б.. През 2019 г. той напуснал работата си в гр. П., поради психическото разстройство. Месец ноември 2019 г. М. се преместил да живее при свидетелката в Г.. Той не бил способен да работи, тъй като не му се позволявало, той бил сринат, че нямал контакт със сина си. Възстановил се психически, физически бил добре, от миналата година започнал работа. Живеели в А., на квартира, с месечен наем от 450 евро. Ответникът нямал други деца, знаела за А.. Свидетелката плащала издръжката на А. от 195 лева, близо една година. Успявали и двамата. М. започнал от миналата година да работи на 4 часа за 450 евро. Той работил в поща – пренасял пратки. Шофирал, но за 4 часа от т. А. до т. Б. След това се прибирал вкъщи и й помагал в домакинството. Тя работела на пълен работен ден. Не живеели охолно, но си позволявали почивка при роднини за по една седмица максимум седмица и половина. В процес на търсене били на друга работа. Свидетелката поемала по-голямата част от разходите, тъй като той вземал 450 евро. Бащата бил пращал подаръци, но А. само веднъж бил ходил да вземе от баба си 200 лева, който му изпратили.

По делото е изготвен социален доклад от Дирекция „Социално подпомагане“ – гр. К.. На база на извършеното проучване по гр. дело № 20235510101044/2023 г. служителите на отдел „Закрила на детето“ са установили, че грижи за непълнолетния А. М. М. се полагат от неговата майка, която упражнява родителските права. Констатирано е, че г-жа К. осигурява за детето добра среда за неговото физическо, психическо, емоционално и социално развитие и е в състояние и в бъдеще да продължи да полага грижи за сина си. По отношение на бащата, същият трайно пребивава в чужбина, с оглед на което от страна на ОЗД/ДСП К. не може да бъде предоставена актуална информация за него. По данни на г-жа К. същият редовно изплаща месечна издръжка за сина им в размер на 180 лв. По отношение на предявения иск, становището на ОЗД/ДСП К., е че в интерес на детето е да получава месечна издръжка, която да покрива реално месечните му нужди.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните **правни изводи:**

Предявен е иск с правно основание чл. 150 СК.

Изменение на предходно определена издръжка следва да бъде допуснато само при наличие на изменение на обстоятелствата, въз основа на

които тя е присъдена.

В чл. 143, ал. 2 от СК законодателят е предвидил, че родителите дължат издръжка на своите ненавършили пълнолетие деца независимо дали са трудоспособни и дали могат да се издържат от имуществото си. В чл. 142, ал. 1 от СК законодателят е посочил, че размерът на издръжката се определя според нуждите на лицето, което има право на издръжка и възможностите на лицето, което я дължи. Нуждите на лицето, което има право на издръжка, се определят съобразно обикновените условия на живот за него, като се вземат предвид възрастта, образованието, здравословното състояние и др. Възможностите на дължачия издръжка се определят според неговите доходи, имотно състояние, квалификация.

Разпоредбата на чл. 150 от СК предвижда възможност за изменение на издръжката при изменение на тези обстоятелства. Касае се до обстоятелства, въз основа на които е била определена издръжката, т.е. относно нуждата от издръжка и възможност за доставяне на издръжка. Законодателят предвижда, че не всяка промяна дава основание за изменение на издръжката. За да се уважи искът по чл. 150 СК, трябва да е налице трайно съществено изменение на нуждите на издържания или на възможностите на издържачия.

Съдът приема, че е налице промяна в обстоятелствата, касаещи детето. Предходният размер издръжка е определен преди две години и девет месеца. Към настоящия момент детето А. е на възраст 14 години и 9 месеца, ученик завършил осми клас. Съдът намира, че израстването на детето в периода от определяне предишния размер на неговата издръжка само по себе си води до увеличаване на необходимите средства за издръжката му. Нуждите на ищеца са обичайните за деца на неговата възраст, свързани с храна, дрехи, училищни нужди, занимания и други. Общите разходи за издръжката на домакинството на майката, в което детето А. се отглежда, се установява от самия факт на биологичното съществуване на детето и не е необходимо да се доказва. Задължението за издръжка е за двамата родители, независимо на кого от двамата е предоставено упражняването на родителските права. Родителят, в чието домакинство детето се отглежда по принцип следва да поеме по-малък дял от паричната издръжка, тъй като той предоставя на детето издръжка в натура, с оглед съвместното им живееие и нуждата от посрещането на разходите на домакинството. С оглед гореизложеното, ответникът следва да поеме по-голям дял от паричната издръжка на ищеца. В разпоредбата на чл. 142, ал. 2 от СК законодателят е предвидил, че минималната издръжка на едно дете е равна на една четвърт от размера на минималната работна заплата. С Постановление № 497 от 29.12.2022 г. Министерският съвет е определил минималната работна заплата за страната да бъде в размер на 780,00 лева. Този минимален размер касае издръжката, дължима само от единия родител. Всичко гореизложено води до извода, че са настъпили трайни промени в обстоятелствата, при които размерът на издръжката е бил формиран. Измененията имат траен, необратим, продължителен характер и обуславят увеличение размера на издръжката.

Съгласно т. 5 от Постановление № 5/16.11.1970 г. на Пленума на ВС, възможностите на лицата, които дължат издръжка се определят от техните доходи, имотното им състояние и квалификация. Двамата родители дължат издръжка на своите ненавършили пълнолетие деца съобразно с възможностите на всеки от тях поотделно, като се вземат предвид и грижите на родителя, при когото се отглежда детето.

Според съда, издръжката на А., съобразявайки възраст, образование и потребности във връзка с обучението, възлиза на около 480 лв. месечно. Усилията, които полага родителят във връзка с оглеждането на детето се вземат предвид при определяне размера на издръжката, която този родител дължи - т. 7 на Постановление № 5/1970 г. на Пленума на ВС. По делото се установи, че бащата на детето не е задължен да плаща издръжка на други лица, докато неговата майка има родено и друго дете от сегашния си съжител.

За периода м. април 2022 г. до м.март 2023 г. брутното трудово възнаграждение на майката е в размер на 11 946,07 лева. Видно от социалния доклад, майката и детето живеят в къща, собственост на съжителя на майката. За периода м. септември 2022 г. до м. март 2023 г. на бащата е начислен брутен доход в размер на 4500 евро. По делото не се събраха доказателства бащата да е неработоспособен или с намалена работоспособност по здравословни причини, призната от компетентни органи. Ответникът е здрав и в трудоспособна възраст, както и не доказва основателна причина за невъзможност да реализира доходи в размер поне на средната за региона работна заплата. Същият живее от три години в Г., където средномесечния осигурителен доход на трудоспособни лица е по-висок, отколкото в Б.. Бащата на детето има партньорка в живота, на чиято помощ разчита за заплащане на разходите си за наем, консумативи и храна. Предвид изложеното, както и липсата на алиментно задължение за издръжка към други лица, изводът на съда е, че е във възможностите на бащата да престира месечна издръжка в размер на 250,00 лева.

Съгласно задължителната практика, установена с Постановление № 5/16.11.1970 г. на Пленума на ВС, нуждите на лицата, имащи право на издръжка, се определят съобразено с обикновените условия на живот за тях, като се вземат предвид възрастта, образованието и другите обстоятелства, които са от значение за конкретния случай. Не следва да се присъжда издръжка в размери, стимулиращи към обществено неполезна начин на живот, лукс и даващи възможност сумите да се използват за цели извън издръжката. Поемането на издръжка в размера, заявен в исковата молба не би било съобразено с финансовите възможности на бащата, още повече, че контактите му с детето са ограничени и бащата е в невъзможност да получава информация за нуждите на сина си от допълнителни суми и от там да отчете обективните потребности на детето. Установи се, че детето не посещава допълнителни курсове и не заплаща такси за извънучилищни занимания.

По тези съображения съдът намира, че предявеният иск по чл. 150 от

СК за изменение размера на присъдената издръжка и с оглед нуждите и възрастта на ненавършилия пълнолетие е основателен и следва да бъде уважен до размера на 250 лв., считано от 11.05.2023 г. до настъпване на основания за изменение или прекратяване на издръжката, като за разликата до претендираните 300 лева, искът като недоказан, следва да бъде отхвърлен.

С оглед изхода на делото и на основание чл. 78, ал. 1 ГПК, ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищеца разноски, представляващи възнаграждение за един адвокат в производството или ответникът следва да заплати разноски в размер на 499,99 лева, съразмерно на уважената част от иска.

Предвид изхода на спора ответникът има право на разноски, съгласно чл. 78, ал. 3 от ГПК, съразмерно с отхвърлената част от иска. Пълномощникът на ответника претендира адвокатско възнаграждение на основание чл. 38, ал. 2 от ЗА едва с писмената си защита, поради което искането му е преклудирано, тъй като писмената защита не е продължение на устните състезания. Освен това от представеното по делото пълномощно е видно, че ответникът е упълномощил адвокат О., да го представлява в процесното производство. По делото обаче не е представен договор за правна защита и съдействие, от който да е видно, че упълномощеният адвокат е оказал безплатна адвокатска помощ при някои от условията на чл. 38, ал. 1 от ЗА.

На основание чл. 78, ал. 6, вр. чл. 83, ал. 1, т. 2 от ГПК, следва да бъде осъден ответникът да заплати държавна такса върху увеличения размер на издръжката, в размер на 100,80 лв., както и ДТ в размер на 5 лв. за издаване на изпълнителен лист.

Мотивиран от горното, КРС

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ, на основание чл. 150 от СК, във вр. чл. 143, ал. 2 СК издръжката, определена с Решение № ****/**** г., по гр. дело № ****/**** г. по описа на РС-Казанлък, влязло в сила на 05.11.2020 г., като

ОСЪЖДА, на основание чл. 150 от СК, във вр. чл. 143, ал. 2 СК, М. Я. М., ЕГН *****, с адрес: ****, да заплаща на детето А. М. М., ЕГН *****, действащ лично и със съгласието на майка си и законен представител Ф. А. К., ЕГН *****, двамата с адрес: ****, месечна издръжка в увеличен размер на 250,00 лева (двеста и петдесет лева), считано от 11.05.2023 г. до настъпване на обстоятелства, водещи до изменение или прекратяване на издръжката, по следната банкова сметка: IBAN: ****, BIC: ****, при ****, с титуляр Ф. А. К., като **ОТХВЪРЛЯ** предявения иск с правно основание чл. 150 от СК, във вр. с чл. 143, ал. 2 СК, за разликата над 250,00 лева до пълния предявен размер от 300,00 лева, като неоснователен.

ДОПУСКА на основание чл. 242, ал. 1 ГПК, предварително изпълнение

на решението в частта за присъдената в полза на А. М. М., ЕГН *****, издръжка.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 1 ГПК, М. Я. М., ЕГН *****, с адрес: ****, да заплати на А. М. М., ЕГН *****, действащ лично и със съгласието на майка си и законен представител Ф. А. К., ЕГН *****, двамата с адрес: **** сумата от 499,99 лева, представляващи адвокатско възнаграждение, съразмерно на уважената част от иска.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 6 ГПК, М. Я. М., ЕГН *****, с адрес: ****, да заплати по сметка на РС-Казанлък сумата в размер на 100,80 лева, представляващи държавна такса върху увеличението на издръжката, както и ДТ в размер на 5,00 лв. за издаване на изпълнителен лист.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред ОС-Стара Загора в двуседмичен срок, който тече от 02.08.2023 г.

Съдия при Районен съд – Казанлък: _____